

7. «Лохвицька ратушна книга другої половини XVII ст.» / Ред. І. П. Чепіга (1986) [djvu].
8. Мірченко М.В. Структура синтаксичних категорій. Вид. 2-ге, переробл. – Луцьк: РВВ «Вежа» Волин. держ. ун-ту ім.Лесі Українки, 2004. – 393 с.
9. Потебня А.А. Из записок по русской грамматике. – М.: Учпедгиз, 1958. – Т.1-2. – 536 с.
10. Сучасна українська літературна мова / за ред. А.П.Грищенка. Вид. 2-ге, переробл. і доповн. – К.: Вища школа, 1997. – 493 с.
11. Шахматов А.А. Синтаксис русского языка. – 4-е изд. – Л.: Учпедгиз, 1941. – 620 с.
12. Якобсон Р.О. Избранные работы. – М.: Прогресс, 1985. – 456 с.

КОМУНІКАТИВНИЙ ПІДХІД ЯК СКЛАДОВА НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

О. М. Клименова

(Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

Сучасні вимоги до підготовки кваліфікованого спеціаліста перш за все потребують від нього бути учасником міжкультурної комунікації та мати необхідні комунікативні спроможності в сферах професійного та ситуативного спілкування в усній та письмовій формах, навички практичного володіння іноземною мовою в різних видах мовленнєвої діяльності в обсязі тематики, що обумовлена професійними потребами; та бути спроможним оволодіти новітньою фаховою інформацією через іноземні джерела. Все це підвищує попит на кваліфікованих випускників (фахівців), які вільно володіють іноземною мовою, зокрема мовою міжнародного спілкування, та обумовлює необхідність вивчення курсу «Іноземна мова».

Цілі вивчення іноземних мов мають широкі межі – від збереження важливих культурних цінностей до оволодіння технічними комунікаціями. Для того, щоб розуміти і оцінити культуру, її особливості, необхідно добре знати мову. Такий рівень оволодіння мовою припускає, що вона є рідною. Основною метою навчання іноземної мови у вищих навчальних закладах МВС (ВНЗ МВС) є розвиток у студентської молоді уміння використовувати іноземну мову як спрямований інструмент міжкультурного спілкування в будь-яких сферах життєдіяльності, орієнтація навчання на виконання сучасного замовлення – володіння іноземною мовою як засобом комунікації та забезпечення досягнення цієї мети [2].

Нашими цілями є обґрунтувати доцільність використання комунікативного підходу у навчанні іноземної мови та визначити результат цього навчання. Вивчення мовних дисциплін у ВНЗ МВС ґрунтується на комунікативній спрямованості навчання, тобто досягненні при навчанні рівня комунікативної компетенції, який буде достатній для спілкування в будь-яких комунікативних сферах, таких як: письмо, читання, говоріння,

аудіювання та який має забезпечити здатність студентів самостійно працювати з інформацією, спілкуватися іноземною мовою з представниками інших культур, розвиток здатності розуміти спільне і відмінне між рідною та іншою культурою. Процес навчання іноземної мови та результативність навчального процесу у ВНЗ МВС забезпечується підбором спеціальних навчальних програм, методичних прийомів, нових комунікативно спрямованих підручників, новітніх інформаційно-комунікативних засобів навчання, які використовують залежно від навчальної ситуації, підготовленості студентів, їхніх психологічних особливостей, поглядів, інтересів, етапу навчального процесу, технічних можливостей навчального закладу тощо. Також треба зазначити, що навчання іноземних мов не може здійснюватися на високому рівні, якщо викладач не володіє необхідними комунікативними вміннями. Тому дослідження цих питань дає змогу виявити певні проблеми в системі розвитку базових комунікативних умінь. Виходячи із самої природи цих умінь, їх формування повинне здійснюватися в ході всього навчального і поза навчального процесу [1]. Звернення до проблеми формування комунікативної компетентності студентів у процесі іншомовної підготовки є надзвичайно актуальним та основною тенденцією сучасного динамічного світу, про що свідчать численні дослідження науковців: Г. Борозенець, Р. Гришкова, Т. Матвеева та ін. Незважаючи на велику кількість публікацій з проблеми іншомовної комунікативної компетентності, існують суттєві розбіжності і у трактуванні поняття, і у визначенні його компонентів [3].

Таким чином, на сучасному етапі розвитку суспільства, формування комунікативної спрямованості при навчанні іноземних мов підвищує у студента значний загальноосвітній потенціал, рівень загальної та професійної культури, сприяє підготовці до міжкультурної комунікації.

Література

1. Десятов Т.М. Тенденції розвитку неперервної освіти в країнах Східної Європи (друга половина ХХ століття): (Монографія) / Т.М. Десятов. – К.: Арт Ек, 2005. – 335 с.
2. Поліна В.С. Нові методичні підходи до викладання іноземної мови в умовах навчального комплексу неперервної освіти / В.С. Поліна // Педагогіка і психологія. – 2014. – № 4. – С. 36-46.
3. Хоменко О. Іншомовна підготовка як невід’ємний складник вищої освіти в умовах глобалізації та інформатизації суспільства / О. Хоменко // Вища освіта України. – 2012. – № 2. – С. 55-61.